

To by se za našich mladých let nestalo

Babča Božka na zahrádce před domem zalévá květiny, když tu zpozoruje, že jde kolem někdo, koho zná.

Božka: „Manko! No ráda tě vidím! Já ti musím, holka, povědět, co se mi stalo. Sem byla včera na vočkování a voni, to sou takoví šmejdí! Voni mi normálně chtěli vrazit tu Abrazenku! No já na ně spustila, že se, himlhergot, vod nich zmordovat nenechám! Že radši chcípnu na žákou tu koronu, než aby mě voni zabili Abrazenekou! A víš, co voni na to? Voní vypadali, jakože nemaj ánung, vo čem mluvím! Tak sem se prostě zvedla a vodešla. A voni neřekli ani bú. Ty sou tak nevychovaný!“

Manka: „To jako fakt? No jo. To je holt ta mladá generace. To za našich mladých let, to by se něco takovýho nestalo! To by si nikdo nedovolil!“

Božka: „No přesně! Já bych jim nejradši někdy zmalovala ksicht! Tomuhle říkaj úcta k starším osobám? Možná si to neuvědomujou, ale tohle není žádnej špás! Což mi připomíná, slyšelas už vo tý nový vyhlášce?“

Manka: „Když jsem to uviděla, já nevěřila vlastním vočím. Málem mi z toho klepla pepka! To musej takhle prznit náš krásnej jazyk? Co si vo sobě myslí, že sou?“

Božka: „Já ti povim, co si vo sobě myslí. Myslej si, že sou kdovíjak cool – nebo jak to ty mladý říkaj. Myslej si, že sou strašně důležitý, že můžou vládnout celému světu. Ale, víš ty co? Voní to sou jenom samí nímandi, co ani píglovat pořádně neuměj!“

Manka: „To maj z toho, že furt čučejo do toho komputera. Dyť si pak myslí, že život je stejně jako žákej seriál! Ale von neni!“

Po cestě se o holi příšourává Pepča. „O čem to, babči, tlacháte?“

Božka: „Vo tom novym zákonu. Četls už včerejší noviny, Pepčo?“

Pepča: „Ne, já je už moc nečtu. Však já na to už ani nevidim. Co tam píšou, že vás to tak rozčílilo?“

Manka: „Počkej, hned to tady mám,“ vyndá noviny, nasadí si brýle a začne číst. „Vážení spoluobčani, dovoluji si vás upozornit na malou obměnu našeho jazyka. Dle paragrafu číslo bla, bla... No, to nás asi nezajímá. Přečtu jen to, co se nás týká. Ode dne 8. 6. 2021 Cože? To už je dneska! Toho jsem si předtím nevšimla! platí povinnost všech občanů mluvit jazykově korektně. To znamená mluvit striktně podle nových pravidel. Občasné chyby jsou tolerovány do 9. června 2021, poté už budou považovány za trestný čin. Jo a tady, v jiném článku, je shrnutí změn. Změny jsou následující: ruší se mužský, ženský i střední rod. Všechny tyto (již zrušené) rody se sloučí do rodu jediného, který neponese žádný speciální název. Bude to prostě **rod**. Ze zájmen **on**, **ona**, **ono** se stane zájmeno jediné, **onu**. Co se množného čísla týče, z **oni**, **ony**, **ona** vznikne **one**. U minulého času sloves bude v jednotném čísle koncovka -**u** (Loni začal jezdit na koni, byť se dříve věnovalu pouze plavání.) a v čísle množného koncovka -**e** (Na táboře hodně běhale a skákale). Přídavná jména budou všechna podle vzoru jarní. Více naleznete na stránkách... Dál nás to už nezajímá. Tak co ty, Pepčo, na to?“

Pepča: „Z těch novot, aby se jeden zbláznil! Voní prostě musej dělat novoty i v jazyce! A proč vlastně?“

Božka: „Já ti řeknu proč! Protože voni sou přece ti výjimečni. Voní potřebujou prostě něco spěšl. Jim nastačí klasický dělení na muže a ženy, jak tomu je odjakživa! Voní si musej vymyslet něco novýho. A pak jim vadí, dyž někdo mluví normálně, jak mu klapačka narostla. Já sem vám včera byla ve vobchodě a to byste nevěřili, co se mi tam stalo. Já tam potkala takovýho mladýhoocha, kterej vo sobě tvrdil, že je jednorožka. A dyž sem se ho zeptala, proč že je jednorožec, neuvěřitelně se naštval, že není jednorožec, ale jednorožka.“

Pepča: „To je sice fajn, že mladý chtěj změny – vždyť my sme takoví taky byli. Mysleli sme si, že dokážeme všechno. že sme nepřemožitelní... Pamatujete na rok 68? Jak sme si už myslí, že máme vyhráno, že sme je přemohli. A jak sme se mejlili! Ale... Kde sem to byl? Jó, už vím. Těm mladým ale nedochází, že si to my, starý, už nezapamatujeme. Vždyť já si už nepamatuju ani všechny svý svoučata! Tak jak bych si mohl pamatovat, že mám používat zájmeno – no, vidíte, už ani nevím jaký.“

Božka: „Dyť to tu říkam celou dobu. Nemaj vůbec úctu ke starejm! I k auslendrům maj větší úctu než k nám!“

Manka: „Vždyť voni nejsou ani vůbec vlastenci! To my, my sme si vždycky naši vlasti i našeho krásného jazyka cenili! Ale voni? Voní nám náš jazyk jenom ničeji!“

Božka: „Himlhergot! Já je nenechám takhle hanět náš jazyk! Já jim asi napíšu stížnost! Hergot, já si jazyk kazit nenechám! Já to prostě používát nebudu! A basta!“

Manka: „Šak já taky ne. To se neboj. Já takhle prznit češtinu nebudu! Ale teď už musím jít dělat voběd, jinak se bude ten můj starouš zlobit. Vono už totiž nemáme ani erteple ve špajzu. A to je vždycky pak problém... Tak já už radši du. Uvidíme se v base!“

Božka: „Tam na vás budu čekat! Šak mě znáte, já si furt pouštím pusu na špacír!“ mává odcházejícím.

Kategorie: střední školy

Jméno: Ester Horálková

Třída: 4.S